

Kdo stojí za astronomickým zdražováním energií a zemědělských hnojiv, které budou mít v tomto roce za následek dramatickou neúrodu. Sebevražedná zelená agenda Západu

- CZ24 News | 6. února 2022

EU: Valerij Michajlov vysvětluje, kdo stojí za astronomickým zdražováním energií a zemědělských hnojiv, které budou mít v tomto roce za následek dramatickou neúrodu

Na Západě byl v předvečer jarní osevní sezóny konečně spatřen „slon“, který byl dosud tvrdošíjně ignorován: jde o hrozící problémy s úrodou způsobené nedostatkem nebo vysokými náklady na hnojiva. Zajímavé je, že si těchto potíží téměř současně všimla taková monstra jako The Wall Street Journal a The Times. Britové šli ještě dál než Američané, kteří pouze upozorňovali na závažnost problému. The Times předpověděly celosvětový hladomor – a samozřejmě z něj obvinily Rusko. Ceny hnojiv podle nich rostou kvůli zvyšujícím se cenám plynu, které údajně zase vyvolalo Rusko.

Takové tvrzení je samozřejmě absurdní, ať už se na něj díváme z jakékoli strany. Konkrétně Rusko v roce 2021 zvýšilo těžbu plynu o deset procent oproti předchozímu roku. Vývoz ve fyzickém vyjádření se rovněž zvýšil, i když mírně, přibližně o dvě procenta. Mohl by být vyšší, ale EU, s níž je Rusko nejlépe propojeno plynovody, udělala v posledních letech vše pro to, aby tomu zabránila.

A byla to právě EU, která v roce 2009 přijala tzv. třetí energetický balíček, zaměřený na producenty plynu, a především na Gazprom. Ten předpokládá přerozdělení zisků ruské korporace ve prospěch evropských distribučních společností a obchodníků s plynem. Byly použity různé metody: od počátečního oddělení těžby a přepravy plynu až po pozdější přechod od dlouhodobého smluvního systému dodávek plynu za pevnou (formulovou) cenu ke spotovému systému s burzovními cenami.

Kterak Evropané splakali nad výdělkem

Zpočátku nový systém fungoval tak, jak si jeho iniciátoři přáli – ceny plynu v Evropě poněkud poklesly, stejně jako zisky Gazpromu. Předloni to dokonce došlo tak daleko, že byl koncern nucen dodávat plyn se ztrátou.

Polské společnosti PGNiG se pak podařilo vyhrát arbitráž proti Gazpromu, když dosáhla revize cenového vzorce pro dodávky podle smlouvy: k cenovému vzorci, který byl dříve vázán na ropu a ropné produkty, byla přidána významná složka ceny plynu obchodovaného na burze. To také vedlo k vrácení 1,5 miliardy USD, které Poláci společnosti přeplatili, a ke změně cenového vzorce ve většině dalších dlouhodobých smluv s Gazpromem.

Pak ale přišel rok 2021 a jízda nebývalé štědrosti skončila.

V rámci celosvětového hospodářského oživení po přísných pandemických omezeních v roce 2020 spolu s ekologickou agendou vnucenou Západem, která způsobila prudký pokles kapitálových investic do průzkumu a vývoje uhlovodíků, se v první polovině roku objevil nedostatek plynu, což

podnítilo růst cen na burzách. Všichni smluvní partneři Gazpromu, kteří přepsali vzorec ve svých dlouhodobých smlouvách, začali dostávat smluvní plyn za stále vyšší ceny, protože ceny na burze rostly. Mimochodem, ne všichni tak učinili. Například Turecko si zachovalo starý vzorec a nyní získává plyn za jednu z nejnižších cen v Evropě. A Polsko kvůli svému Pyrrhovu vítězství přeplatilo čtyři miliardy dolarů a nadále v tom pokračuje.

Na pozadí těchto skutečností Evropa sama už téměř rok protahuje certifikaci provozovatele zbrusu nového plynovodu Nord Stream-2. A to i přesto, že provozovatel ukrajinské plynárenské přepravní soustavy, který byl v prosinci 2019 vyčleněn z Naftogazu Ukrajiny a spravuje staré ukrajinské potrubí, byl Evropany certifikován během několika dní.

Komu není rady, tomu není pomoci

Stručně řečeno, situaci s drahým plynem vytvořil výhradně Západ a především Evropská unie. Je proto překvapivé, že problémy s nedostatkem a vysokou cenou hnojiv v Americe a Evropě byly zaznamenány až dnes. Varovali jsme před tím již v říjnu. Tehdy vyšlo najevo, že evropští výrobci masivně omezují výrobu hnojiv. Nejprve v rámci odmítnutí nakupovat plyn za spotové ceny nad rámec dodávek, které dostávají na základě dlouhodobých smluv. S několikaměsíčním zpožděním však také smluvní ceny plynu z výše popsaných důvodů výrazně vzrostly. Proto bylo v Evropě během podzimu odstaveno z provozu až 40 % výrobních kapacit.

Zásoby hnojiv se ve většině zemí světa výrazně snížily. Řada zemí omezuje nebo zakazuje vývoz fosfátových hnojiv, zejména Čína. Rusko zavedlo půlroční vývozní kvóty na hnojiva s platností od 1. prosince 2021. V této situaci severokorejská vláda, která z velké části ztratila přístup k čínským hnojivům, nařídila svým zemědělcům povinně sbírat lidské exkrementy, což není příliš k smíchu: země si ještě pamatuje strašlivý hladomor z 90. let. A co dělá Západ? Uvaluje sankce na běloruská hnojiva, čímž se opět střílí do vlastní nohy, přitom vinu svaluje na Rusko.

V důsledku toho se na konci roku 2021 ve srovnání s rokem 2020 hnojiva na světovém trhu zdražila 2 až 3krát i vícekrát – v závislosti na druhu. A evropská cenovka za ně je určující. Rusko na tomto pozadí vypadá jako ostrov stability. Podle ministerstva zemědělství zde nyní dokonce ceny hnojiv klesají. I když jsou samozřejmě stále vyšší než v roce 2020, ale vracejí se na úroveň léta 2021. Rozdíl oproti světovým cenám je poměrně značný a ministerstvo neočekává, že by se tento trend změnil.

Pokud jde o situaci na světovém trhu, lze říci, že vzhledem k nedostatku a vysoké ceně hnojiv bude jejich použití v letošním roce omezeno. To nevyhnutelně povede k poklesu výnosů a růstu cen zemědělských produktů, a to jak z důvodu rostoucích výrobních nákladů (kvůli rostoucím cenám hnojiv, pohonných hmot, přípravků na ochranu rostlin atd.), tak z důvodu malé úrody.

Čili situace na trhu s potravinami je vtažena do jakéhosi víru událostí a v celosvětovém měřítku je jen těžko možné něco změnit. Některé země budou ve větší či menší míře čelit vyšším cenám potravin, zatímco jiné postihne dost možná hladomor. A to nikoli z důvodu přírodních katastrof, ale kvůli sebevražedným opatřením, která přijal "kolektivní" Západ – od zběsilého zahlcování trhu penězi v USA a Evropě po pomatená řešení vnucovaná zelenou agendou, a od pochybných metod regulace trhu po šílenou politiku sankcí.

AUTOR: Valerij Michajlov

[ZDROJ](#)